

Kajn in njegova usoda

23. POGlavJE

Ukazi Hanoha kot tirana   Glej 1MZ 5/17, 5/21-24

1 In glej, ko je bilo mesto zgrajeno, je Kajin vzela Hanoha in ga popeljal v razkošno bivališče, ki je bilo zgrajeno zanj. V navzočnosti svojih otrok in tudi že vnukov mu je izročil oblast nad njimi in ga pozval, naj jim vsem da zakone po svojem pravem spoznanju, prosto po svoji samovolji, rekoč:

2 "Glej, Hanoh, tu v tem samo zate zgrajenem bivališču ti izročam z vso oblastjo in močjo očetovske pravice. Vodi moje, svoje in vse njihove otroke po svojih samovoljnih zakonih, ki se jih morajo zvesto držati; kajti ni toliko pomembno, ali je zakon takšen ali drugačen, vse je odvisno le od njegovega natančnega izpolnjevanja, in zato se bo glasilo: 'V skladu s tem' ravnati, prav ravnati, - zoper to ravnati, povsem napačno ravnati!'; zato pa mora vselej slediti kazen po meri prestopka.

3 In tako bomo potem prosti po izpolnjevanju, ne po zakonu, za katerega je vseeno kakšen je, saj je pomembno samo njegovo izpolnjevanje.

4 Vendar pa si ti kot zakonodajalec prost vsakega izpolnjevanja, ker mora biti tvoja svoboda sveta zaradi zakona; kajti če bi tudi tebe vezal zakon, bi te ta oviral pri delovanju v nujno svobodnem območju, ker bi bil potem sam ujet vanj. Zato moraš biti ti zunaj zakona, svoboden kot nekdo, ki zakonov ne pozna; toda vsako tvoje dejanje jim mora biti najstrožji zakon, ker so ti povsem izročeni; in če hočeš, morajo ravnati tako kot hočeš ti, - in tako naj ne bo nobeno njihovo početje nič drugega kot samo tvoja volja."

5 In novi poglavar je odprl svoja usta in zelo ukazovalno rekel: "Poslušajte torej, vsi moji podložniki, moški in ženske! Nihče naj nima ničesar za svojo lastnino, marveč za edino mojo, da bo tako konec prerekanja in preprirov med vami! Zato boste v prihodnje vsi vi služili samo meni in delali za moje shrambe; za to boste dobili hrano primerno svoji marljivosti, in najzvestejši bodo smeli priti bliže k meni kot manj zvesti. Nadzorniki in izterjevalci pravic in izvrševalci pravičnih kazni bodo imeli boljšo hrano. Gorje neposlušnemu! Tega bom dal izgnati v gore in zveri ga bodo tam zadavile in raztrgale. Tisti pa, ki bodo prelomili moje zakone zaradi lenobe, nepazljivosti in lahkomišelnosti, bodo kaznovani s šibami do krvi; tisti pa, ki si bodo drznili meni kot poglavarju v čemer koli nasprotovati, bodo kaznovani s kačami do kostnega mozga, jezik jim bodo iztrgali in jih vrgli kačam v hrano. In kdor me bo kdaj postrani pogledal, naj mu iztaknejo oči, da odtelej ne bo mogel več gledati svojega poglavarja. Lenuh pa naj postane prenašalec tovorov in naj ravnajo z njim kot s tovarno živaljo, s palicami in krepeli, da bodo postale njegove noge poskočnejše in roke gibčnejše.

6 Sicer pa vam ne dajem nobenega zakona razen, da popolnoma izpolnujete moje želje in ukaze, ki vam jih bom dajal ob katerem koli času, tako podnevi kot tudi ponoči, amen."

7 In glej, tedaj se je prestrašil celo Kajn in še bolj vsi ostali. Odšli so globoko zaprepadeni iz Hanohovega bivališča in preklinjali v srcih svojega krutega očeta Kajna, ki jim je za njihove velike napore pripravil tako bedno usodo.

8 In ko se je zvečerilo, so postali vsi lačni; niso pa si upali jesti; žalostni so odšli k Hanohu, in rekli: "Gospod, ves dan smo delali; zdaj pa nam daj tudi jesti, tako kot si obljubil!"

9 Hanoh pa je vstal in rekel: "Kje so sadovi vašega dela? Prinesite jih semkaj in mi jih pokažite, položite jih v moje shrambe, in potem vam bom dal vsakemu po pravici!"

10 In šli so in prinesli, kakor jim je bilo ukazano, nekateri veliko, drugi malo, in položili k njegovim nogam.

11 Kajn in njegova žena pa nista prinesla ničesar v prepričanju, da sta svobodna. In glej, tedaj je Hanoh razdelil sadeže in rekel: "Kdor je delal, naj tudi je; kdor pa ni delal, naj tudi ne je."

12 In tako sta se morala Kajn in njegova žena tokrat postiti. In glej, Kajn je s svojo ženo jokajoč zapustil Hanohovo bivališče in tudi med vsemi svojimi otroki in vnuki ni našel niti enega sočutnega srca. Tedaj je šel ven na polja in jedel tam od preostalih sadežev; in ker zanj ni bilo pripravljeno stanovanje, je s svojo ženo prenočil pod milim nebom.

13 In ko so naslednji dan spet prišli tja njegovi otroci, da bi delali, so ga že videli zbirati sadeže. "Glejte", so govorili, "prvič dela v tej deželi; prav se mu godi, saj je hotel tako: namesto ljubezni pravico!"

14 In glej, ko so spet neprenehoma delali do poldneva - nekateri so zbirali sadeže, drugi gradili še več bivališč in shramb, zopet drugi pa so skrbeli za udobje svojega poglavarja in njegove žene ter otrok - so vsi znova prišli k njemu v razkošno bivališče in mu prinesli sadeže in druga znamenja svojega neutrudnega prizadevanja, ter želeli jesti po pravici, enako tudi Kajn s svojo ženo.

15 In glej, tedaj se je Hanoh jezno dvignil in resno rekel: "Kako pogosto na dan pa hočete jesti?! Ali mislite, da zbirate sadeže zase, da bi jih potem lahko brezskrbno požrli?! Od česa pa naj živim jaz in moji služabniki, katerih naloga ni, da bi delali tako kot vi, marveč, da nosijo gospodarja na svojih rokah?! Zato izginite izpred mojih oči in nihče od vas naj si nikoli več ne drzne prestopiti praga tega mojega razkošnega bivališča! Svojim služabnikom bom naročil, da bodo odslej vsak dan od vas pobirali sadeže za mojo hišo; vi pa lahko skromno jeste samo od sadežev, ki so sami popadali z grmov in dreves, - tako zbiralci, kot tudi tisti, ki gradijo. In to naj bo nova zapoved, ki jo morate zvesto izpolnjevati; gorje kršitelju!"

16 In glej, zdaj je zelo žalosten spregovoril Kajn in globoko ganjen vprašal Hanoha:

"O Hanoh, veliki poglavar, moj nekdanji sin, povej po svojem srcu prav in pravično, ali tvoj oče in tvoja mati nista izvzeta od vsega tega, kar si modro zapovedal svojim podložnikom po svoji samovolji? In če moram biti enak svojim otrokom, ukaži, da naj prehranjujejo tudi svoja postarana, nadložna in zelo slabotna očeta in mater. Ali pa mi milostno dovoli, da odidem odtod na konec sveta, da odslej ne bom več gledal bridkosti svojih otrok, ki trpijo pod težkim jarmom svobodne pravičnosti."

17 In glej, tedaj je rekel Hanoh: "Le kaj me sprašuješ?! Ali ne delam prav, če delam tako, kot si me poučil in mi dal oblast?! Saj si vendar sam razglasil, da sem samo jaz izvzet od zakona; zase pa nisi naredil nobene izjeme! Kako zahtevaš zdaj protizakonito kaj takega od mene, in me hočeš s tem prisiliti, da bi na tebi, prvem zakonodajalcu, brez milosti pokazal strogo pravne posledice neposlušnosti v svarilen zgled drugim?! In če tako ravnam, povej, ali ne delam prav?! Ker pri nas ni ljubezni, marveč samo gola pravica, kako me moreš proti zakonom moje svobodne samovolje nagovarjati k nekakšni izjemi kot milosti, ki se nikoli ne more skladati s pravicami zakonov tvojega poglavarja?! Ni mi mar, da si moj oče! Saj sem vendar nastal po tebi, ne da bi kakor koli to sam hotel! In tako si me vendar spočel brez moje volje in me brez nje naredil za poglavarja! Povej mi torej, ker sem nastal in sem to, kar sem, in tak kot sem, povsem brez svoje volje, ker je pač nisem imel, in tudi brez kakršnega koli pogoja, marveč le čisto naključno zaradi tvoje strasti, in poglavar zaradi tvoje častihlepnosti, kakšno obveznost imam zaradi tega, pravno gledano, do tebe?"

18 Zato beži izpred mojih oči, kamor koli hočeš, da te ne bodo dohitele stroge posledice pravičnosti! To naj bo edina milost, ki ti jo lahko sam svobodno podarim, ker lahko storim, kar hočem; in zdaj pojdi in beži! "

24. POGlavJE

Kajnova izselitev k morju

1 In glej, Kajn je začel jokati in je s svojo ženo in štirimi otroki, dvema dečkoma in dvema deklicama zbežal od tam, in je po štiridesetih dneh prišel do morske obale. Ob pogledu na veliko vodovje se je prestrašil, ker je bil povsem prepričan, da je prišel do konca sveta. In mislil je: Če bi me Hanoh zasledoval, kam naj potem bežim?

2 Pred menoj je konec sveta, levo in desno so visoke gore, na katere ne smem stopiti, Gospodova milostna oko in uho pa sta mi odtegnjena. Tudi vidim same tuje, neblagoslovljene sadeže; le kdo bi si jih upal jesti? In naša zaloga, ki smo jo vzeli s seboj, je pošla! - Kaj naj zdaj storim?

3 Kljub vsemu bom še enkrat poskusil glasno kričati h Gospodu; ali me bo uslišal, ali pa nas bo pustil propasti, in tako se nam bo končno zgodilo po Njegovi volji, ki je v svoji veliki slepoti v vsem tem dolgem času gotovo nismo nikoli spoznali.

4 In glej, tedaj je začel Kajn po sedeminsedemdesetih letih znova moliti k Meni, brez prestanka tri dni in tri noči, in je nepretrgano vpil: "Gospod, Ti pravični, Ti najbolj ljubeči, poglej milostno na Svojega največjega dolžnika in stori mi po Svoji sveti volji!" In te besede je ponavljal tisoč in tisočkrat.

5 In zasmilil se Mi je, ker je tako silno in bedno kričal. Glej, tedaj sem poslal k njemu Abela v ognjenem plamenu, ki ga je nagovoril z besedami: "Kajn, vstani s tal in poglej mi v obraz, in potem mi povej, ali me še prepoznaš! "

6 Kajn se je dvignil in boječe opazoval plamen in ga ni prepoznal niti po glasu niti po postavi, in potem ga je vprašal, trepetajoč od silnega strahu: "Kdo si, nenavadno bitje v tem plamenu?"

7 In Abel mu je odgovoril: "Jaz, tvoj brat Abel, sem v plamenu Božje ljubezni pred teboj! Kaj hočeš, da se ti naj zgodi?" - "O brat", je rekel Kajn, "če si to ti, - glej, sem povsem brez volje! Moj sin Hanoh mi je odvzel vse, tudi mojo voljo; zdaj sem popolnoma brez nje, in glej, tako kot smo tu smo vsi povsem brez nje! Zato ne morem reči nič drugega kot: Meni in nam vsem naj se zgodi po sveti Gospodovi volji!"

8 Tedaj je Abel dejal: "Poslušaj torej! To je volja Gospoda, mojega Očeta in tvojega Boga, da jeste od vseh sadežev, ki jih boste našli tu, brez strahu in bojazni; kajti kača te je pregnala semkaj in je ostala doma pri tvojih otrocih v mestu Hanohu z vsem svojim strupom in vas bo odslej pustila pri miru. Kajti če je človek žrtvoval svojo voljo, tedaj hudobna zalega nima več kaj početi; kdor pa je svojo voljo podredil kači, je njen ujetnik, in konec je njegovega delovanja.

9 Kdor pa je zbežal iz njenih že zelo močnih zank, in je tako rešil zadnjo kapljo svoje volje in jo položil na zemljo pred Jehovovo obličje, temu bo On dal novo voljo iz Sebe, da bo v prihodnje lahko ravnal kot Gospodovo orodje. In tako je tudi zate Gospodova volja, da v prihodnje ravnaš po Njegovi volji; in če bi tebe in tvoje nekoč našli Hanohovi potomci, potem vas ne bodo prepoznali, ker vas bo Gospodova ljubezen ožgala, da boste za zmeraj ostali črni.

10 Ime Kajn ti bo odvzeto in dobil boš drugo ime, in to bo Ateope, to pomeni Brezvoljni po Božji volji. In takšen kot si zdaj, moraš s svojimi iz trstja in ločja splesti zelo veliko trdno košaro, sedem dolžin moškega dolgo, tri dolžine moškega; široko in eno dolžino moškega visoko, in jo potem zasmoliti z različnimi smolami. In ko boš z vso marljivostjo to opravil, jo moraš postaviti k veliki vodi in si zbirati sadeže za štirideset dni; in ko boš to storil, položi sadeže v košaro in končno vsi skupaj stopite

vanjo!

11 In potem bo Gospod z velikega vodovja poslal močno plimo, ki bo dvignila košaro z vami in vas bo odnesla v daljno deželo sredi tega velikega vodovja, kjer boste popolnoma varni pred vsemi Hanohovimi zalezovanji.

12 In tam v tem velikem vodovju bodo blizu in daleč naokrog majhni otoki, in če vas bo preveč v eni deželi, iščite naslednje, in tako po Gospodovi volji naselite vse otoke v velikem vodovju.

13 In če ne boste pozabili Gospoda, vam bo nekoč omogočil naselitev velike, trdne dežele, kjer boste ostali do konca sveta, ko bo očiščena prekletstva s potopom, ki se bo kmalu izlil nanjo, in bo utopil in pobil Hanohove potomce in tudi zelo veliko Božjih otrok, ki se bodo pustili ujeti lepim Hanohovim hčeram.

14 Vendar pa vas, ki ste brez volje, ne bodo dosegle vode tega potopa, ker vas je Gospodova volja postavila na vodovje Njegovega velikega usmiljenja. - In če boste kar koli potrebovali, tako in tako veste, kje je veliki Darovalec, ki vas ne bo zapustil, če ga vi ne boste zapustili v svojih srcih.'

15 In zdaj stopi bliže, ti, Kajn!" In glej, Kajn je stopil k plamenečemu bratu Abelu, in Abel ga je objel; in postal je tako črn kot oglje, in njegovi lasje so postali kodravi kot kožuh. In tako se je zgodilo tudi vsem še preostalim petim.

16 In tedaj je rekel Abel: "Zdaj, brat Ateope, si prost vsake krivde, ki je ostala pri Hanohu, in zato ravnaj zdaj le po Gospodovi volji! Amen."

25. POGLAVJE

Razvoj Kajnovega rodu

1 In glej, Abel je tedaj izginil in Ateope je jedel od sadežev, prvič v svojem življenju resnično vesel, in je storil natančno tako, kot mu je bilo zapovedano.

2 In tako je potem njegov zadnji rod do danes naselil vse otoke v vodovjih, in po velikem uničenju kačje zalege s potopom z neba tudi velike celine, ki jih dandanes imenujete Afrika, Amerika in Avstralija. In njegov rod ni izumrl v potopu in je do tega zadnjega časa še zmeraj isti v pričevanje grozodejstev Mojih in Hanohovih otrok, nekdanjih in zdajšnjih.

3 In glej, tako živi ta Ateope naravno in duhovno kot stalni opazovalec vašega početja do te ure skrit na majhnem otoku sredi velikega vodovja, ki ga noben smrtnik ne bo nikoli našel.

4 In glej, jedel je in pil od sadov vseh vrst in spočel še sedemsto otrok v tisoč letih.

Potem pa sem ga Jaz prerodil in ni več jedel ne pil, ker je bil za zmeraj nasičen z Mojo ljubeznijo, ki je najboljša hrana. Kajti kdor se nasiti z njo, večno ne bo videl ne okusil, ne občutil smrti, in potem ne bo nikoli več čutil lakote po kakšni hrani niti žeje po kakšni pijači. In njegovo umiranje bo živ izstop iz življenja k življenju v življenje življenja živih po Živem, ki sem Jaz sam.

5 In tako nasičen živi Ateope še do te ure telesno kot prvi sin človekov na prostranem obličju zemlje in lahko gleda početje vseh ljudi, in je torej stara priča vseh Mojih dejanj vse do vas.

6 Ateope je poznal Noeta, Abrahama, Mojzesa, vse preroke in Melkizedeka, velikega duhovnika.

7 In bil je priča Mojega rojstva in Mojega novega stvarstva po največjem vseh Mojih del, namreč po delu odrešenja. In tako bo tudi ostal ohranjen do popolnega prihoda Mojega svetega mesta, kar se ravno začinja dogajati, kjer bo tudi popolnoma sprejet kot zvesti vratar; kajti razen Mene nihče ne pozna kače tako popolnoma kot on, ki mu je prizadejala največ hudega.

8 Glej, to je torej Kajnova zgodba, zdaj, dana vam v zrel razmislek o vas samih, da boste ob njej toliko prej in toliko laže našli sami sebe, do korenin spoznali svojo hudobijo in jo uničili v najglobljih temeljih, da boste tako v Moji ljubezni znova našli že tako dolgo izgubljeni raj in končno postali resnični, zvesti meščani Mojega novega, velikega, svetega mesta, tako kot sem to Jaz, vaš najzvestejši, najsvetejši in najboljši Oče že od vseh vekov večno. Amen.

[Jakob Lorber](#)

[Božje gospodarjenje](#)